

lange, hvad Ministeren nævnte, at vi kommer til at høre til de mest begunstigede Lande.

Med Hensyn til Anerkendelsen af det russiske Handelsmonopol, er det mon saa ikke lidt betænkeligt, at vi gaar med til det russiske Handelsmonopol, naar vi ved — og den Opfattelse deler vistnok alle —, at saa længe dette Monopol bevares i Rusland, vil der ikke blive Tale om nogen stor Omsætning med Udlandet, saa er Erhvervslivet fremdeles i Baand og Bast. I det Øjeblik, da Skrankerne falder, og man kommer bort fra Monopolhandelen, er Tiden inde til, at man for Alvor kan vente sig, at det store Rusland vil gøre Forretninger med andre Lande.

Det vigtigste af det hele er dog, hvilke Udsigter der virkelig er for et gunstigt Handelssamkvem. I den Henseende skulde vi tage lidt reelt paa Forholdene. Er der Udsigt til, at vi kan sende mange Varer til Rusland og købe mange Varer derovre? Her er det vigtigste Spørgsmaal, som ogsaa Udenrigsministeren var inde paa: Kreditspørgsmaalet. Naar andre Lande har faaet en Overenskomst med Rusland af det Indhold, der her har været Tale om, har det altid vist sig, at Kreditspørgsmaalet øjeblikkelig rejste sig. Derfor maa vi nødvendigvis gøre os det Spørgsmaal allerede nu, om vi er parat til, naar vi endelig faar den Overenskomst, som i alt Fald Socialdemokraterne meget ønsker, af det Indhold, der nu har været paa Tale, at stille de store Summer til Raadighed til Kredit og Garantier. Det Spørgsmaal vil meget hurtigt melde sig. Nu ved vi ganske vist, at vi har passeret en Periode, hvori vi har rullet med Millionerne, saa det forslog noget her i Danmark. Men paa den anden Side vil jeg tro, at vi er kommet ind i en Situation, hvor vi maa passe en lille Smule paa, og hvor der i høj Grad er Grænser for, hvor vidt vi kan gaa i et Kreditsystem som det, der her vil blive Tale om. Man maa se en lille Smule nøgternt paa Spørgsmaalet.

Derfor vil jeg ogsaa i Stedet for særlig at lægge Mærke til, hvad det ærede Medlem Hr. Stauning har udtalt her — nu er han i høj Grad interesseret i at faa sin Dagsorden vedtaget; det lykkes naturligvis ikke — om de russiske Forhold, se paa, hvad en mere nøgtern Natur indenfor Socialdemokratiet har skrevet i en lille Bog, der er udkommet for et Par Dage siden — jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Stauning har faaet fat i den. Den kommer

hver Jul og hedder „Arbejdernes Almanak“ Jeg har desværre ikke haft Lejlighed til at sætte mig ind i de mange formodentlig gode Ting, der findes i den, og som skal læses nu til Julen, særlig af Socialdemokraterne. Men jeg har set, at i en Artikel i denne lille Bog har et æret Medlem af dette Ting, hvis Viden om økonomiske Forhold vi alle har nogen Respekt for — det ærede Medlem er ikke nogen overfladisk Natur, vi kender ham fra de Udtalelser, han har fremsat her, og ved, at han tænker over Tingene, inden han fremsætter sine Udtalelser —, fremsat en karakteristisk Udtalelse. Artiklen hedder: „Den økonomiske Krise, af C. N. Hauge“. Det ærede Medlem Hr. Hauge skriver deri om Rusland, at det er saa godt som et lukket Land, der intet har at sælge og derfor heller ikke kan købe noget hos andre. Det har sin Betydning, naar vi staar i de dansk-russiske Forhandlinger, at se, hvilket Resultat det ærede Medlem Hr. Hauge, naar han i en rolig Time har overvejet Spørgsmaalet, er kommet til. Jeg kan i dette Tilfælde underskrive det ærede Medlem Hr. Huges Udtalelser. Jeg tror ikke, at jeg kan anerkende Resten af hans Udtalelser, men i alt Fald de to Linier er efter min Mening fuldstændig rigtige.

Nu har ganske vist det ærede Medlem Hr. Stauning faaet fat i en Statistik fra Rusland. Jeg skal ikke sige noget fordommende om Statistik — saadanne har jo før været fremsat —, men man skal undertiden have nogen Mistanke til Tal, naar Folk vil bevise alt for meget med dem. Og det maa maaske være tilladt mig at tvivle noget her; naar der er Tale om russisk Statistik, kan der dog vistnok være skellig Grund til Tvivl; det er for øvrigt troligt nok, at der kan være nogen Opgang baade i Udførsel og Indførsel.

Den højtærede Udenrigsminister har meget udførligt fremført Grundene imod, at man sluttede en Overenskomst med Rusland. De bød os alt for lidt, og vi maatte derfor, denne Gang i alt Fald, trække os tilbage. Som Udenrigsministeren udtalte, er det meget faa Lande, der har en Overenskomst med Rusland. Naar Forhandlingerne fik det Resultat, de fik, var Grunden ikke mindst netop Kendskabet til de Overenskomster, der er sluttet. Man ser af Forhandlingerne, at de russiske delegerede stadig henviser til den norske Overenskomst, som efter min og vistnok manges Mening er en daarlig Overenskomst for